

КРС на откорме 2-го и 3-го блоков, ц;

68,5 , 52,4 , 81 , 111,3 и 51,4, 39,5, 44,2, 57,4 – прогнозная урожайность зерновых озимых и яровых, зернобобовых и кукурузы на зерно для 2-го и 3-го блоков, ц/га;

На основе имеющейся информации составляем развернутую экономико-математическую модель. При введении неизвестных задачи для благоприятного и неблагоприятного погодного исхода вводим дополнительные неизвестные, такие как концентраты благоприятного погодного исхода в резерв для использования при неблагоприятном погодном исходе; объем сена благоприятного погодного исхода в резерв для использования при неблагоприятном погодном исходе.

Учитывая все вышеперечисленные факторы, находим целевую функцию.

В итоге сельскохозяйственная организация может получить прибыль на 21% выше фактического уровня, а производство товарной продукции на 1 чел. час труда может возрасти на 23%, до 31,6 тыс. руб.

Місковець Анна Валеріївна,

студентка спеціальності 8.03050401

«Економіка підприємства» економічного факультету

Подільського державного аграрно-технічного університету,

м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: к.е.н., доцент Цвігун І.А.

ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Розвиток важливих основ відкритого до глобалізації суспільства, зорієнтованого на духовно-інформаційний вектор глобальної еволюції людства, та цілеспрямована зміна пріоритетів розвитку вітчизняної економіки передбачає всебічний розвиток людського високоінтелектуального капіталу як керівної складової національного багатства та платформи відродження України.

Сьогодні в нашому суспільстві відбуваються постіндустріальні тенденції та глобалізація економіки, що викликають зміни у відношенні до цінностей ресурсів, перетворюючи інтелект, освіту, інформацію на стратегічно важливі фактори розбудови національного господарства. Інноваційний вплив знань на розвиток суспільства сприяє концентрації економічної науки та освіти, як важливих генераторів людського капіталу, на формуванні необхідних компонентів щодо розвитку людських ресурсів у всіх сферах діяльності [3, с.7-10]. Людина, в сучасній ринковій економіці, є економічним ресурсом і суб'єктом системи економічних відносин як основний фактор виробництва. Одночасно людина є власником фізичних, розумових, інтелектуальних здібностей до праці.

На початку ХХ століття розвиток теорії людського капіталу відбувається в межах неокласичного напрямку економічної теорії. Над проблемами людського капіталу працювали такі економісти як: Ф. Ліст, А. Маршалл, Дж. Мілль, В. Рошер, Г. Боуен, Т. Шульц, Бекконен та інші. В українській економічній науці можна виділити праці таких науковців як: Д. Богиня, О. Грішнова, А. Колот та багато інших [1, с.80-85].

Формування людського капіталу відрізняється від тих характеристик якими характеризуються матеріальні фактори. Розглянемо ці процеси відповідно до теорії життєвого циклу працівника. У роки дорослішання особи й отримання загальної та професійної освіти, накопичення виробничого досвіду, знань і здібностей не зменшується,

а, навпаки, зростає. Але поступово темпи фізичного запасу знань і кваліфікації працівника перевищують темпи росту виробничого досвіду. Тому відбувається процес знецінення людського капіталу. Завершення трудової діяльності особи, зовсім не означає, що всі її знання втрачені, необхідно їх постійно відновлювати через безперервну освіту. Сьогодні освіта в Україні, зокрема, економічна відзначається необхідністю переходу до нових етапів розвитку та формуванню економічних знань, орієнтованих на поглиблений аналіз економічних процесів.

Освіта тісно пов'язана із теорією людського капіталу. Ще Р. Маккуллох сказав, що немає причин, за якими не можна розглядати людину як капітал, і разом з тим існує безліч причин за якими її розглядають як частину національного багатства [1, с. 75-78].

Також слід відзначити, що людський капітал має властивість не лише зношуватися і втрачатися, але й накопичуватися і збільшуватись. Накопичення його здійснюється через процес збільшення виробничого досвіду працівника. І якщо цей процес безперервний, то відбувається покращення якості та кількості людського капіталу. Характеристикою кількісного розвитку є зростання чисельності зайнятого населення, зміна галузевої структури зайнятості, скорочення обсягів безробіття.

На наш погляд, доцільно також виділити рівні за класифікаційними ознаками: інституційною і таксономічною. За інституційною ознакою це: макрорівень, що поєднує, кількісні та якісні характеристики всіх суб'єктів трудової діяльності суспільства, зайнятих в економіці; мезорівень – поєднує всі характеристики людського капіталу певної установи; домогосподарський – це людський капітал окремої сім'ї. За таксономічною ознакою можна відзначити державний, регіональний і локальний рівні. Визначення складових кожного з рівнів дозволить створити обґрунтований механізм розвитку людського капіталу на всіх рівнях [2].

Для даного типу суспільного розвитку характерне інтенсивне економічне зростання. Так, у процесі трудової діяльності головне місце займають якісні характеристики, такі як знання, кваліфікація, навички, накопичений виробничий досвід тощо. Виробничого значення набувають такі якості, як інтелект, культура, особистісні чесноти, взаєморозуміння і взаємодопомога. Тому з вище сказаного доцільним було б виокремлення нової соціально-економічної категорії – інноваційного людського капіталу, сутність якого полягає у формуванні працівника, здатного самостійно здійснювати безперервний пошук і реалізацію нововведень [4; с.74].

Отже, з усього вище сказаного можна зробити висновок, що людський капітал є важливою складовою кожної країни. Інвестиції направлені в людський капітал є важливою передумовою національного відродження та соціальної стабільності в державі. Разом з тим, розв'язання різноманітних питань, пов'язаних з інвестиціями у людський капітал, й досі залишаються не розв'язаними до кінця. Ця тема потребує досліджень та впровадження досягнень освіти у навчальний процес та господарську практику країни.

Список використаних джерел

- 1.Близнюк В.В. Макроекономіка. Підручник .- Людський капітал і ринок праці /В.В.Близнюк//Економічна теорія. - 2008. - № 2. – С.75-90.
- 2.Концепція розвитку економічної освіти.[Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://uazakon.com/document/fpart82/idx82748.htm>
3. Колот А.М. Інноваційна праця та інтелектуальний капітал у системі факторів формування економіки знань /А.М.Колот// Економічна теорія. – 2007. - № 2. - С.3-13.
4. Ніколаєнко С.М. Освіта в інноваційному поступі суспільства // С.М. Ніколаєнко. –